

[Kjær Rasmussen.]

minde socialministeren om, at vi mangler børnehaver, og at det måske nok var mere rationelt at bruge pengene på den måde. Men naturligvis: som en nødløsning, som en ambulancetjeneste, er socialministerens lovforslag da anvendeligt.

Hanne Reintoft: Ministeren bebuder nye forslag om en forbedret stilling for den enlige forsørger, først og fremmest for at få en yderligere hjælp til pasning af børn; det er da også en udgift, der kan belaste meget hårdt, men også jeg må nok henvise til, at den måde, der bedst aflastes på, er ved at bygge det fornødne antal billige og gode børneinstitutioner.

Tanken om hjælp til deltidsarbejdende kan se fristende ud, og jeg vil bestemt ikke afvise den, før vi ser et forslag derom, for der er ingen tvivl om, at det for en vis gruppe kvinder kan komme som en stor hjælp. Men jeg er meget, meget bekymret over, hvilke kriterier man vil bruge, og hvordan man vil lave en rimelig og nogenlunde retfærdig ordning.

Derimod ville det være en effektiv og stor hjælp, hvis man kunne skabe yderligere mulighed for, at børneværnet kunne bruge § 27 i lov om børne- og ungdomsforsorg, idet denne paragraf virkelig skulle indebære reelle hjælpemuligheder. Der er nemlig både i det foreliggende lovforslag og i de tanker, der er givet udtryk for om fremtidig lovgivning, en vis tendens til at vurdere de dårligt stillede ud fra familiestrukturen og ikke ud fra familiens virkelige levefod. Kriteriet kan ikke være familiens sammensætning, men må være, hvor mange midler de har til at opdrage deres børn under ordentlige vilkår. Vi ved fra entydige undersøgelser, at også familier med to forsørgere kan have meget store vanskeligheder. Hele den store gruppe af lavtlønnede arbejdere har ofte ringere vilkår end alle andre befolkningsgrupper overhovedet, endog ringere end vore pensionister, og det er ved undersøgelser grundigt bevist, at familier med børn inden for lavtlønnsområdet simpelt hen er de dårligst stillede, vi har.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om man med henvisningen til en forbedring af børne- og ungdomsforsorgslovens § 27 mener, at man hermed effektivt kan komme også familier

under en vis indtægt og med både mand og hustru til hjælp.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg er glad for at kunne sige, at jeg kan takke næsten samtlige ordførere, for en dels vedkommende for ubetinget tilslutning, for andres vedkommende for i hvert fald tilslutning til visse af hovedprincipperne. Jeg skal til de enkelte ordførere kun komme med nogle ganske få bemærkninger.

Hr. Niels Mørk mente, at man i den vejledning, der skal sendes til kommunerne, også skulle gøre opmærksom på de enlige forsørgeres rettigheder efter andre love, specielt vedrørende deres boligforhold og muligheden for at få boligsikring. Det er vor tanke at gøre dette på lignende måde, som vi har gjort det ved omsorgsloven, hvor det ikke alene er forholdene efter pensionslovene, man skal orientere pensionisterne om.

Med hensyn til det, fru Clara Munck anførte om børneforsorgslovens § 27 — og fru Hanne Reintoft var egentlig inde på nøjagtig de samme betragtninger: et af formålene med ændringen af børnetilskudslovens § 3 og de synspunkter, jeg her har fremført, har netop været, at vi også skulle prøve at finde en løsning for vanskeligt stillede familier inden for visse lavtlønsgupper bestående af både en far og en mor. Jeg tror også, at den praktiske vej frem her må være en ændring af børneforsorgslovens § 27.

Der har fra forskellig side været rejst spørgsmålet om pristalsregulering. Fru Clara Munck spurgte bl. a., hvorfor man ikke havde de aktuelle tal i selve loven. Det hænger sammen med bestemmelserne i § 39 om pristalsreguleringen. Jeg kan nævne, at der i sin tid fra familieministeriet blev udsendt et cirkulære, hvori de aktuelle tal står, og noget tilsvarende vil ske igen. Hvis vi skulle komme med de aktuelle tal, skulle vi bryde hele lovens opbygning om; det er pristalsreguleringen, der bevirker, at man har taget nogle bestemte tal som udgangspunkt.

Fru Grethe Philip sagde, at man med hensyn til den enlige forsørger skal sikre sig, at den pågældende har en vis tilknytning til arbejdsmarkedet. Jeg er enig i dette synspunkt, og jeg vil gerne med udvalget diskutere nærmere, hvordan vi kan formulere ændringerne til forsorgsloven, således at